

Förord

Kalle, fem år var i fara. Det brann i hans hem. Elden kom allt närmare och Kalle befann sig ensam i lägenheten på femte våningen. Brandkåren var på plats, men till synes för sent. Enda möjligheten var att Kalle själv hoppade ner i det segel man hade spänt ut.

- Hoppa Kalle, ropade många nerifrån. Men Kalle vågade inte. Det var för högt.

Då hörs en tydlig röst som överröstar de andra.

- Kalle, hoppa nu! Jag vet att det håller!

Kalle tog språnget, trossteget, som blev hans räddning. Vad var det som hade hänt? Hur vågade han? Jo, det var Kalles pappa som hade ropat.

Håller den kristna tron att bygga livet på? Är det trovärdigt? Kan man lita på de berättelser som handlar om Jesus från Nasaret. Hur kan man överhuvudtaget veta något om vad Jesus sade och gjorde? Tänk om allt bygger på några olärda, desperata anhängares dåliga minne?

Frågeställningarna kan vara många. Det kan påstås att budskapet om Jesus är en produkt av fornkyrkan. Ibland utkommer också sensationsfyllda böcker, som påstår att Jesus från Nasaret inte överhuvudtaget funnits eller att det finns skrifter som ger ett mera trovärdigt vittnesbörd om Jesus. Allt eftersom det andliga sökandet tilltar och sekulariseringen ökar behövs samtal också på ett intellektuellt plan i de här frågorna. Det räcker inte med att säga att ”det står så i Bibeln”.

I den här småskriften vill jag lyfta fram synpunkter på det kristna budskapets trovärdighet utifrån de fyra skrifter som handlar om Jesus liv, evangelierna. Det jag skriver bygger långt på studium av bibeltexten och framför allt Markusevangeliet. Jag fördjupar materialet mera i böckerna *Berättarglädje, en vandring genom Markusevangeliet* och *Jesusberättelsen – fiktion eller verklighet?*

